

stemt Procent, men kan forhøjes. Om det er et rigtigt Forhold, skal jeg ikke afgøre; mig forekommer det dog ikke at svare til Idealiet af en Skat, at den netop under dalende Forhold i Byen skal kunne udskrives og nødvendigvis maa udskrives i stadigt voksende Omfang. — Til hvende og sidst kunde man gøre det Spørgsmaal, om det overhovedet maa siges at være en heldig Genstand for Bessatning at lægge Skat paa de Husrum, man bor i, om der ikke deri kunde ligge en Opfordring til at indskrænke sig paa det Omraade ud over de naturlige Grænser, saaledes at der vil være en Fare for, dels at man vil komme til at bygge Huse, der ikke rigtig staa Maal med, hvad Hensyn til Sundheden gør ønskeligt, dels at man vil komme til at leje sig Boliger, hvor man ikke tager det saa nøje med at tilfredsstille alle saadanne Hensyn, som man vilde gøre, hvis Skatten ikke var der. Det har vist sig, at hvor man, som f. Eks. i Paris, har lagt Skat paa Vinduer, har det gjort den Virkning, at der er Mennecker, der bo i Kælligheder uden Vinduer, altsaa affaarne fra let at bringe Lys og Luft ind i Værelserne. En Virkning i lignende Retning vilde Huslejestatten muligt kunne faa paa dem, der føle Trykket af den. Inden der derfor kunde være Tale om at gaa til denne Skat, forekommer det mig, at man burde have udnyttet de bestaaende Skatter fuldt ud, og særlig vilde det da forekomme mig naturligt, om man udnyttede den bestaaende Indkomstskat paa en saadan Maade, at der f. Eks. blev tvungen Angivelse af Indkomsten, saa at man fikrede sig, at det fulde Udbytte af Skatten kom frem; det Udbytte, som den foregaaende ærede Taler (Wassard) beklagede for Ujæblikket ikke naaedes. Ganste vist gøre maaste allerede nu største Delen af de skatteyndende Borgere Selvangivelse, men selv om det kun er en Femtedel af Byens Borgere, der ikke gør det, have vi i et foregaaende Lovforslag set, hvorledes man har ment at kunne anslaa Indtægten for en Femtedel af Byens Borgere til $\frac{2}{3}$ af alle Skatteindtægterne. Men hvis det virkelig er saaledes, at $\frac{1}{5}$ af Borgerne i Byen betaler eller kan komme til at betale indtil $\frac{2}{3}$, vil der jo i denne Femtedel kunne skjule sig en Mangfoldighed af Indtægter, af hvilke der i Ujæblikket ikke betales Skat fuldt ud. Det forekommer mig derfor, at der rimeligvis allerede vilde være vundet ikke ubetydeligt, hvis Indkomstskatten indstredes efter tvungen Selvangivelse. Der er endvidere talt om Betydningen af en interkommunal Ordning, hvorved man fik fat paa ny Skatteobjekter, og endelig ogsaa om juridiske Personers

Bessatning, og til sidst stiller det sig for mig som noget, der ikke vilde være himmelaa-bende, og som man, efter hvad jeg synes at kunne mærke, fra mangfoldige Sider peger hen paa Betimeligheden af, at indføre en voksende Skala for Udskrivningen af en saadan Indkomstskat. Det synes ikke at være saa aldeles umuligt eller uoverkommeligt at naa til et saadant Resultat, naar det vides, at man i Preussien, hvor man jo ikke kan sige at være saa overordentlig hyberlig-gaaende eller at springe til ulendte Eksperimenter, i Loven af 24de Juni 1891 netop har indført Indkomstskat med stigende Skala. ganske vist er det ikke nogen stærk Stigning; Skatten er 3 pCt. ved 10,000 Mksm. Indtægt, der begyndes en Stigning ved 30,000 Mksm., og den naar op til 4 pCt. ved 100,000 Mksm. Men det er efter preussiske Forhold det er ordnet, og hvis man skulde føre en lignende Ordning ind her, maatte man selvfølgelig lægge den til Nette, saaledes at den kom til at svare til vore mindre Forhold.

Ud fra disse Synspunkter kan jeg altsaa slutte mig til, hvad den foregaaende og den første ærede Taler udtalte, at Huslejestatten, saaledes som den her er gennemført, synes kun lidet at svare til den Op-gave, den skulde løse, og at der vistnok maatte kunne findes andre og naturligere Beje, ad hvilke Kommunen blev i Stand til at faa de Penge ind, den mener at trænge til.

Alberti: Det forekommer mig, at naar der forelægges et Lovforslag som dette, vi her have under Behandling, saa er der to Ting, som fortjene den alvorligste Underjøgelse, nemlig, om det er nødvendigt at forøge Kjøbenhavns Kommunes Indtægter, og om det, hvis det maatte vise sig at være nødvendigt, da er den rette Vej at gaa, som er foreslaet ved dette Forslag. Hvad det første Spørgsmaal angaar, saa kan jeg til en vis Grad, men ogsaa kun til en vis Grad, være enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 7de Kred (C. Sage) i, hvad han sagde, at vi ikke her kunne blande os i, om Kommunen bruger flere eller færre Penge. Jeg skal indrømme, at vi kunne ikke her i dette enkelte undersøge, om den Administration, som Kommunalbestyrelsen udøver, er tilstrækkelig økonomisk eller ikke. Vi maa her lade det gaa, selv om vi maaste finde, at de paa mange Omraader, f. Eks. paa deres Bygningsomraader, det, som jo falder nærmest i Øjnene, for hvem der ikke er inde i alle Enkeltheder i Kommunens Styrelse, anvendes langt større Midler, end der egentlig kan antages at